

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 11/18 Fall 2016, p. 95-112

DOI Number: <http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.9900>

ISSN: 1308-2140, ANKARA-TURKEY

Article Info/Makale Bilgisi

✍ Received/Geliş: 16.08.2016

✓ Accepted/Kabul: 10.11.2016

✍ Referees/Hakemler: Doç. Dr. Samettin GÜNDÜZ – Yrd. Doç. Dr. Armağan ÖZTÜRK

This article was checked by iThenticate.

NİNNİLERE GİZLENEN DUYGULAR SEVGİ NEFRET İKİLEMİNDE ANNELİK

*Hatice KARAKUŞ ÖZTÜRK**

ÖZET

Sevgi gibi kuvvetli bir duygunun ürünü olan bebek, nefret gibi bir duyguyla anılabilir mi? Konuya ilgi duyan yazarların kaleminden çıkan düşüncelerden birisi şudur: Ninnilerde, oyunlarda ya da masallarda geçen bazı ifadeler sanıldığı kadar masum ya da duygusal bir içeriğe sahip değildir. Winnicot'un "Karşı Aktarımda Nefret" çalışması bu düşünceyi temellendirme girişimlerinden birisidir. Yazara göre kadın, hamilelik, doğum ve doğum sonrasında yaşadıklarına bağlı olarak uygun bir şekilde bebeğinden nefret edemezse mazoşizme düşmek zorundadır. Hamilelik ve sonrası kadın açısından yeni bir devrin başlangıcı gibidir. Erginlik dönemini tamamlayan kadın kendini dünyaya getirenin yerini alarak rol değişimi yaşamaktadır. Öte yandan son kuşak olmaktan da bir vazgeçiştir. Bu dönem aynı zamanda kadının kendiyle olan mahrem karşılaşmasının da yaşandığı ender zamanlardandır. Endişe, çatışma, korku ve kaygıların zihni en çok bulandırdığı bir dönemdir. Gebelikle birlikte değişen beden ona değil fetüse aittir ve onun hizmetindedir. Kadın açısından annelik öncesi tarihin canlanması da söz konusudur. Kadın her açıdan bir rol değişimine uğramaktadır. Değişen bedeni yeni bir göreve hizmet edecektir. Kadınlık annelik ikileminde annelik ağır basmakta, zihni bu yeni role adapte olma mücadelesi vermektedir. Öte yandan hamilelik deneyimi kadına yaşam ve ölüm kavramlarını hatırlatır. Kadın korkuyu ve de ölümü aynı anda hisseder. Diğer yandan rahibe benzeri bir hayat başlamaktadır kadın için. Süreç içinde kadın aşk yaşamına dönme ve çocuğuna belli bir mesafe koyma ihtiyacı hissedebilir. Bütün bu yaşananların toplamına bağlı olarak diyebiliriz ki kadının yükü sadece karnındaki yük değildir. Neticede bu değişimlerin toplamı kadında duygusal taşmalara zemin hazırlayacaktır. Zarar vermek amaçlı bir içeriğe sahip olmayan nefret, ilişkiyi muhafaza etmek için hissedilen bir duygu niteliğindedir. Uzaklaşmanın değil yakınlaşma isteğinin bir yansımasıdır. Bu anlamda anne uygun bir şekilde bebeğinden nefret edebilmelidir. Yaşadığı iki yönlü duyguların (sevgi-

* Yrd. Doç. Dr. Artvin Çorun Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümü, El-mek: hatice_karakusx@hotmail.com

nefret) ilişki içinde kabul edilebilmesinde annenin imdadına ninniler, masallar ve oyunlar yetişmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Winnicott, Sevgi, Nefret, Ninni, Annesel Aşk, Birincil Annelik Tasası.

EMOTIONS HIDDEN IN LULLABIES MOTHERHOOD IN LOVE-HATE DILEMMA

ABSTRACT

Can a baby, product of a powerful emotion like love, be mentioned with an emotion like hate? Here is one of the important thoughts written by the authors interested in the subject: some expressions mentioned in lullabies, plays or tales are not so innocent or have not such emotional contents. Winnicot's "Hate in the Countertransference" is one of the attempts to justify this thought. According to the author, if she cannot hate her baby in a proper manner depending on what happened after pregnancy, maternity and postpartum periods, there is no other way for her from failing to stand against the masochism. The pregnancy and post pregnancy are a beginning of an era for woman. The woman, who completes the adolescence period, experiences the change of role by taking the place of the woman who gave birth to herself. On the other hand, it is a renunciation from being the last generation. This period is also the rare periods where the woman experiences the confidential meeting with herself. This is a period when the anxiety, conflict, fear and concerns make her mind confused at most. The body changing with the pregnancy belongs to the fetus not to her any more. The revival of pre-motherhood periods is a matter in terms of woman. The woman experiences the change of role in every respect. Her changing body will serve for a new duty. The motherhood outweighs in motherhood/femaleness dilemma but her mind strives to adopt this new role. On the other hand, a life like priestess starts for woman. The woman may feel the need to return to her love life and put some distance between her baby and herself within the process. We can say depending on the sum of all these experiences that the load of woman is not just the load in her belly. Finally, the sum of these changes will form a basis for the emotional overflows in the woman. Hate, not containing any harmful things, is a feeling to conserve the relation. It is a reflection of intimacy rather than withdrawal. In this sense, mother should be able to hate her baby in a proper manner. Lullabies, plays and tales come mother's rescue to help her accept reciprocal emotions (love-hate) she has within the relation.

STRUCTURED ABSTRACT

Within the studies reflected in the literature about motherhood, one of the interesting thesis confronted us is that; "Is it possible to call a baby, product of a strong feeling as love, with a feeling like hate?". One of the important thoughts written by the writers related to the subject is that: Some expressions in lullabies, games or fairy tales are not as innocent or

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 11/ 18 Fall 2016

sensible as thought. Winnicott's "Hate in Counter-transference" (1994) study is one of the attendances for grounding this thought. According to the writer, if the woman does not hate her baby because of the things she lived during her pregnancy, birth and after birth, she has to fall in masochism. For a woman living with double values (love-hate) these emotions must be thrown out in some way. In this sense lullabies, games or fairy tales are releasing the destructive thoughts of the woman.

The motherhood which is starting from falling of the child into the womb is richness as well as injury for the woman. This is richness for a woman because of justification of her by this new creature and pride that she feels, and also it is an injury because of this creature is exploiting her. Nominately, pregnancy is a deformity. The reason of this deformity is the purpose of sustaining the kind. According to the relevant writers, the physical events in the first months of the pregnancy (like nausea, listlessness, dizziness) are in a kind of reaction to this sense of tearing. In other words, this is a sign of the woman denying the baby without noticing. Especially vomiting behavior is the reflection of the fear to the body. And this situation is unique for humans. There is no other mammal living this situation. Briefly even the woman desires the baby, the body defies against this.

This process in which the profits and losses are handled together, is taking the woman into nothingness in a way. The woman standing between two senses is struggling to stay balanced with the involving of different senses. The pregnancy and the following period are like the starting of a new age for the woman. The woman finishing her adolescent period changes the roles with the woman who gave birth to her. On the other hand it is a renunciation from being the last generation. It is a journey from the membership of one generation to a next generation. This period is also one of the rare times which the woman is confronting herself in a private way. It is a period that anxiety, conflict, fear and concern are confusing the mind mostly. There are some reasons triggering these senses. First of all the changing body with the pregnancy does not belong to her anymore. It belongs to the fetus and serving it. Many thoughts coming with these extreme emotions according to this commitment sense are forcing the woman. Such as, the direst feeling of these senses is to give birth to a child with a deficiency. The woman can perceive this situation as a sign of a sin. With this new period, the base of a new life is coming into existence. In this process woman can feel the need of returning back to her love life and putting a distance between her and the child. According to all of these facts, we can say that the woman's burden is not only the burden on her belly. Eventually the total of these changes form the basis for the emotional overflowing in the woman.

The last time period of the birth is allowing the woman to admire her baby. The reaction against the separation is tried to be defeated by rediscovering the baby. With the birth she becomes over emotional against her baby from the first weeks. She identifies herself with her baby instinctually to meet all the needs of the baby. All these senses are actually the reflection of the love of the mother to the baby. Such as the woman uses the adjectives she used for her lover. In this relationship defined as "motherly love" there is a double valuableness like in every

relationship. Love and hate are together which are fed from the same source.

In this relationship of love, the hate is hidden, and sometimes it is ignored. Because there is fear and it has to be masked. And with the birth of the baby, it is possible to awake the sense of hate in the woman who is struggling with physical and psychological demands. Every argument in the article of Winnicot called Hate in Counter-transference are not expressions of a devastating hate. Bollas is defining the hate of the mother against her child as "loving the hate". This hate is not a sense in purpose of giving harm. On the contrary, it is a feeling to protect the subject and relation. The person either hates or tries to be hated by the person against him/her. After all he/she believes that the passionate relationship can be possible only with hate. Namely according to this view hate is not the opposite of the love but a derivative. The person is moving with the fear of not being seen or considered by the other one. He/she wants to get closer instead of going away by the hate. This feeling is a defense mechanism for the woman. It is a feeling to protect the relationship from the point of woman. Generally the hate which is a pent-up feeling is tried to be compensated by love which is the opposite feeling. May be the woman is afraid of the responsibility feeling coming from the reality of being the first person in a child's life. Being mother means being dedicated. Besides it is possible to refresh the period before the maternity. The woman is changing roles in every aspect. Her transforming body will serve a new assignment. In the dilemma of womanhood and motherhood, motherhood is outweighing and her mind is struggling to adopt this new role. Also, the pregnancy experience memorizes the woman the life and death terms. Woman may has never felt the fear and death so close.

According to Winnicot the reasons of a mother to hate her baby can be written as:

1. Baby is not her(mentally) baby
2. Baby is not one of the childhood games or child of her father, her brother or sister.
3. Baby is not produced by magic
4. Baby is a danger for her body in pregnancy and birth
5. Baby is an intervention for her special life and a danger for her interests
6. More or less a mother feels that her mother demands a baby, therefore she produced the baby to shut her up
7. Baby hurts while sucking the nipples, which this activity was made of chewing before
8. Baby is cruel, it behaves her as a maid without a payment or a slave.
9. She must love it in the beginning no matter what happens even its shit or her concern about herself
10. Baby tries to hurt her, it always bites her, and these come from love.

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 11/ 18 Fall 2016

11. Baby always feels disappointment about her.
12. Its excited love is only for show, when it gets what it wants, she will be thrown away like an orange peel.
13. The baby must definitely have the hegemony. It must be protected from the coincidences and the life must go in the speed of the baby and this must be mother's duty all the time. For example, she can not be concerned while she is holding it in her arms.
14. At the beginning the baby does not know what she is doing and sacrificing for it. Especially she can not let its hate.
15. It is suspicious, denies the beautiful food she gives, and causes her mother to suspect herself. But it eats whatever its aunt gives.
16. After a horrible morning with the baby, they go out and the baby smiles the first stranger who says "how sweet!" to it.
17. She knows that it will make her pay forever if she does not do the requirements in the beginning.
18. It excites but also annoys the mother – she must not eat it or change it for sex.

In his study, Winnicott defends the thesis of the mother must be able to tolerate the hate against her baby without doing anything. According to writer, the hurt mother must fall into the masochism if she can't hate properly and this causes the birth of a false theory as the natural masochism in women. Mother must be able to hate her child but must tolerate this without any words or expressions. The rhymes, lullabies, fairy tales and games come to the help of the mother and child in double value senses (love hate) during the relationship. The lullabies which express the unwanted feeling in the love hate dilemma, bears the traces in mother's life. It can be expressed that mother's world, life, emotional status and feelings against the child are important in forming of the lullabies. Her disappointment, fears, loneliness, yearnings, expectations in briefly her psychological situation is told in lullabies as well as the wishes. Maybe lullabies are a kind of psychological treatment for the mother. Winnicott underlines that the lullabies spoken in his relevant study are not emotional lullabies. According to him, the mother expresses her devastating urges by a lullaby without knowing that it expresses the hate.

Keywords: Woman, Winnicott, Love, Hate, Lullaby, Maternal Love, Primary Maternity Concerns.

1.Giriş

Tarih kadına annelik üzerinden varoluş sebebi olarak asli bir sorumluluk vermiştir. Öyle ki kendini evlilik kurumunun bir fedaisi gibi görmeli ve kendisine atfedilen kutsallığı hak etmelidir (Türkiye'de Ebeveynlik-Bilge Selçuk ile Söyleşi 2015:111-112). Kadın bu fedailiği yüzyıllarca içinde bulunduğu koşullara göre yaşamış ve de yaşatmıştır. Anneliğin ve kadınlığın tarihi bu maceranın sayısız hikâyeleri ile doludur. Bu bakış açısını sorgulayan Beauvoir, anneliği reddetmemekle beraber anneliğin kadınlar için tatsız bir tuzak olduğunu düşünmekte ve bütün kadınları anne olmaya teşvik eden ideolojiyi ve annelik koşullarını eleştirmektedir (Beauvoir 1996,

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 11/ 18 Fall 2016

66'dan akt: Barutçu 2014: 45). Bu tatsız tuzak algısı, yazarın anneliğe yüklediği sıfatlara da yansımıştır. Öyle ki ona göre annelik "garip bir kendine hayranlık, özgecilik, düş, içtenlik, kötü niyet, kendini adayış ve köpeksilik" karışımıdır (Beauvoir 2010: 148). Badinter'e göre (2015: 22-23) kadının sorgusuz sualsiz oynaması gereken bu rol bir yönüyle "kumar gibidir". Kimileri mutlu olur ve kişisel olarak çok şey kazanır, kimileri çelişkili istekleri ile iyi kötü uzlaştırmaya çalışır. Kimiyse amaçlarına ulaşamadığını ve annelik deneyiminde başarısızlığa uğradığını itiraf etmekten kaçınır. Neticede ebeveynlik sıkıntılı bir sürecin uzun soluklu bir kumarıdır. Bu durum zaman zaman çocuğa karşı "kurtulunması gereken bir yük, sıkıntı veren varlık" (Çeler 2012: 170) duygusuna da geçit vermektedir.

Annelik üzerine literatüre yansıyan çalışmalar içinde, karşımıza çıkan ilginç tezlerden birisi "sevgi gibi kuvvetli bir duygunun ürünü olan bebek, nefret gibi bir duyguyla anılabilir mi?". Konuya ilgi duyan yazarların kaleminden çıkan önemli düşüncelerden birisi şudur: Ninnilerde, oyunlarda ya da masallarda geçen bazı ifadeler sanıldığı kadar masum ya da duygusal bir içeriğe sahip değildir. Winnicot'un (1994) "Karşı Aktarımda Nefret" çalışması bu düşünceyi temellendirme girişimlerinden birisidir. Yazara göre kadın, hamilelik, doğum ve doğum sonrasında yaşadıklarına bağlı olarak uygun bir şekilde bebeğinden nefret edemezse mazoşizme düşmek zorundadır. Çiftdeğerli (sevgi-nefret) duygular yaşayan kadın için, bu duyguların bir şekilde dışarı atılması gerekmektedir. Bu anlamda ninni, oyun ya da masallar, kadındaki yıkıcı düşünceleri serbest bırakmaktadır.

2. Gebelik, Annelik ve Kadınlık: Abrevaya'ya (2007:29) göre kadının bedeni yaşam boyunca süregelen kayıpların sahnesidir. Adetlerdeki kanama, doğum anı, annenin bebeğini memeden kesmesi, menopozda adet kesilmenin yarattığı kaygılar gibi birçok olay bedende cereyan eden durumlardır. Gebelik de kadın bedeninde meydana gelen önemli olaylardan birisidir. Firestone (1993: 210) gebeliği barbarca birşey olarak tanımlamaktadır. Bedenin türü sürdürmek amacıyla geçici bir biçim bozukluğuna uğramasıdır. Hamile kadın içten ve dıştan gelen birçok tepkiyle yüzleşme ihtiyacı duymaktadır. Şöyle ki hamilelikleri boyunca çocukların "bu kadının karnı neden şişmiş?" şeklindeki tepkileri, kocanın cinsel isteğinin yavaş yavaş azalması ve bunun sonucunda ortaya çıkan suçluluk duygusu, sekizinci ayda kadının aynanın karşısında döktüğü gözyaşları; bunların hepsi içten gelen tepkilerdir. Beauvori (2010: 127) bu süreci bir dram olarak nitelemektedir.

Bydlowski (Bydlowski: akt: Erdem 2015: 195) hamileliği kadının kendi kendisiyle olan mahrem karşılaşmasının yaşandığı dönemin başlangıcı olarak tanımlıyor ve hiçbir dönemde görülmeyen bu durumu "*hamile kadının ruhsal şeffaflığı*" olarak isimlendiriyor. Bu dönem Erdem'e (2015:195) göre kadınlar için, yoğun bilinçdışı endişelerin ve çatışmaların bilince üşüştükleri bir dönemdir. Doğum sonrası anneler sıklıkla hafif ya da ağır depresif dönemler geçirirler. Doğum öncesinde bebeklerinin bir uzvu eksik doğacağı endişesini taşıyabilirler. Bebeği içlerinde tutamayacakları yani kendilerinin eksikli, delikli, çözülebilir, dağılabılır oldukları endişesini yaşayabilirler. Psikanalitik teorisyenler (Kaplan 1998'den akt: Kuğu ve Akyüz 2001: 62). bu durumu çocuğun annenin umutlarını ve korkularını yansıtan boş bir ekran benzetmesi ile tanımlıyorlar. Bu ekranda en belirgin olan duygu ise korkudur (Keser 2007: 40, Beauvoir 2010: 127, Barutçu 2014: 45). Kadının canavar, yaratık dünyaya getirme ya da kusurlu bir bebek doğurmak gibi kaygıları vardır. Ama asıl korkulan bir canavar dünyaya getirmektir. Kadın açısından kusurlu bebek ya da yaratık bebek bir günahın bedeli gibi algılanır. Yaratık bebek bir günah çocuğudur, büyük bir yasak çiğnenmiş gibidir: Pek çok soru bu dönemde kadının zihnini bulandırmaktadır.

"Ya çocuğum deforme doğarsa, bir hilkat garibesi bir moron ya da çirkin birşey olursa. Onu yine sever miyim? ya da dehşete kapılır mıyım? eğer çocuğumu sevmezsem ne olacak?".

Almond (Keser 2007: 40) bu korkunun nedenini, annesel saldırganlığın yansıması olarak değerlendiriyor. Korku annenin içindeki canavarın bir yansımasıdır. Yazar bir annenin ağzından bunu şu şekilde ifadeleştirmektedir:

"İğrencim ve nefret doluyum, çocuğum nefret dolu ve iğrenç bir canavar hatta belki de benim celladım. Onu sevemeyeceğim ya da o beni sevmeyecek ve bu onu daha da canavar ve korkunç yapacak".

Solmuş'a göre (2012: 9- 15) kadın, yaşamla kendisi arasında denge kurma çabalarında bu duygu halini yaşamaktadır. Yitirdikleri ya da yitirme endişesi yaşadığı durumlar (kendine olan inancın, değerlerin, yeteneklerine olan güvenin sarsılması, özgürlük ve gençliğin kaybedilme endişesi, ebeveyn yükümlülükleri, çocuk odaklı yaşama geçmede isteksizlik vb.) için denge halini sağlama durumudur bir bakıma.

Kadın gebeliği hem bir zenginleşme hem de bir sakatlanma olarak hisseder; karnındaki yavru vücudunun bir parçası ama aynı zamanda kendisini sömüren bir asalak; kendisi ona sahip olduğu gibi o da kendisine sahiptir; yavru bütün geleceği özetlemekte ve kadın onu karnında taşıırken kendini evren kadar geniş hissetmektedir; ama bu zenginlik aynı zamanda onu hiçleştirmekte, kadın bir hiç olduğunu sanmaktadır. Yeni bir varlık ortaya çıkacak ve kendi varlığını doğrulayacaktır; kadın bundan ötürü gururludur ancak beri yandan bir takım karanlık güçlerin oyuncağıdır; itilip kakılmakta hırpalanmaktadır. Gebe kadının en garip özelliği vücudu kendini aştığı an kendisini tam bir içkinlik halinde yakalayışdır: mide bulantılarıyla baş dönmeleri arasında kendi içine kapanmakta; o güne dek yalnız kendi malı olan vücudu başkası için de var olmakta ve hiç görmediği boyutlara erişmektedir (Beauvoir 2010: 127).

Bir başka yönüyle gebelik kadın açısından erginliğin tamamlanmasıdır (Beauvoir 2010: 124). Kadın ana olmakla dünyaya getirenin yerini almaktadır. Bu durum, kadın açısından bir devrin kapanması olarak da okunabilir. Başka bir hayatın başlangıcı kendine ait bir evreye nokta koymaktan geçmektedir. Ayrıca annelik son kuşak olmaktan da vazgeçmektir. Şimdiye dek çocuk ve sonrasında ergen olarak son kuşağın temsilcisi olan kadın, annelikle birlikte bu kuşağa veda eder (Keser 2007: 40-41). Bağımsız bir kişilik geliştirme deneyimi (Kuğu ve Akyüz 2001: 62) bütün bu yenilikleri takip eden bir diğer yeniliktir. Son olarak, gebelik sırasında kadında çocukluk düşleriyle genç kızlık bunalımları yeniden canlanmaktadır; kadın anasıyla, kocasıyla ve kendi kendisiyle ilintilerine göre gebelik çok değişik biçimlerde yaşanmaktadır (Beauvoir 2010: 124). Abreveya'ya göre (2015: 205) bütün bu duyguların toplamı annenin aşkına gebelikten itibaren eşlik eden hafif dozda bir nefret duygusu eklenmektedir. Gebelikte değişen beden ona değil fetüse aittir ve onun büyümesinin hizmetindedir. Bebeğin annenin bedeni üzerindeki egemenliği ve hak sahibi olması gebelikten itibaren başlar. Sonrasında da anne kendi yaşamını çocuğun ihtiyaçlarına göre düzenlemelidir.

Beauvoir'ın (2010: 130-131) aktardığına göre gebelikte yaşanan kusmaların bile bu duygu durumu ile yakından ilişkisi vardır. Şöyle ki yediğini çıkarma işi gebeliği ya da karındaki yavruyu reddetmenin belirtisidir. Yazar "gebelik sırasındaki kusmaların ruhsal içeriğiyle gebe kaldıklarını sanan genç kızların kusmalarının içeriğinin aynı" olduğu tezini ortaya koymaktadır. Oburluk, iştahsızlık, iğrenme yine karındaki yavruyu saklamakla çıkarıp atma arzusu arasındaki çelişmeyi dile getirmektedir. Kusma davranışı korkunun bedene yansımasıdır. Gebelik sırasında mide salgıları değişmektedir. Yeryüzündeki hiçbir memelide görülmeyen bu durum ruhsal dürtülerden kaynaklanmaktadır. Kadın çocuğu bütün benliğiyle arzulasa bile, bedeni çocuk yapmak zorunda kalınca başkaldırmaktadır.

Abreveya'ya (2015: 202) göre doğumdan sonra anne gebeyken hayalini kurduğu bebek yerine, etten kemikten canlı bir bebekle karşılaşır. Bebeğe baktığında kaygı duyabilir, onu düşmanca algılayabilir veya ilk bakışta aşık olabilir. Yazara göre annenin bebekle iletişim kurma arzusu doğum

deneyimi tarafından susturulmuştur. Doğum deneyiminin yarattığı telaş hali, bazı anneler üzerinde doğum sonrası depresyona da zemin hazırlamaktadır. Solmuş'a göre (2012: 21-23, Arslan vd. 2006: 72). depresyon kaygı, üzüntü, çaresizlik, takıntılı düşünme (bebeği camdan aşağı atmak ya da merdivenlerden çıkarken elinden düşürmek gibi) yetersizlik duygusu gibi çeşitli hallerde kadına uğramaktadır. Kadın kendine, eşine ya da bebeğine karşı sürekli bir öfke halindedir. Değersizlik ya da bebeğine yeterince iyi anne olamadığı düşüncesinin getirdiği suçluluk duygusu belirgindir. Eski günlerine dönememe ya da kadınsı kimliğini kaybetmekten yakınma sayılabilecek diğer depresyon belirtileridir. Yazar kadının yaşadığı bu iniş çıkışları "annelik hüznü" ya da "lohusalık hüznü" olarak isimlendirmektedir.

Beauvoir'a göre (2010: 142) doğum sonrasında kadının karşısında yeni bir kişi vardır ve kendisi üzerinde birtakım haklara sahiptir. Kimi kadınlar hastanede büyük bir kaygısızlık içinde yüzleri gülerken çocuklarını sevip okşar, ama eve gelir gelmez onu bir yük saymaya başlarlar. Emzirme de onlara sevinç vermez. Tam tersine göğüslerinin bozulmasından korkarlar, meme başları çatladıkça meme bezleri yandıkça hınç duyarlar, çocuğun ağzı onları yaralamaktadır. Çocuğun, vücutlarındaki bütün gücü, yaşamı ve mutluluğu çekip emdiğini sanırlar. Çocuk onları tam bir köle haline getirmekte, üstelik kendilerinden ayrı yaşamaktadır. Zorbanın tekidir yani ve kadınlar bedenlerini, özgürlüklerini, tüm benliklerini tehdit eden bu minik yabancıya düşmanca bakarlar. Badinter'e göre (2015: 147) annelik her gün sabahdan akşama kadar zihinsel özürlü, elini dilini tutamayan biriyle tek başına yaşamak gibidir. Bazıları pis, tekrarlanıp duran ve az takdir edilen görevlerin monotonluğundan çekinir ve bu kadınlar yabancılaşma ve kimlik kaybından söz ederler. Neticede kimileri bir bebekle tam zamanlı ilgilenme düşüncesinin kendilerini çökerttiğini itiraf eder. Neticede anne bebeğin kölesi olmuştur (Badinter 2015: 104).

"Kadınların göğüsleri esas olarak bebeklerine aittir ve anneler de onları beslemekle yükümlü olduklarını öğrenmelidir" (Hasanoğlu 2015, www.radikal.com.tr).

Tarih kadına her dönem içinde bulunduğu koşullara göre bu emri dikte etmekte ve buna uygun davranışlar beklemektedir. Çocuk açısından bir emme şöleni (Parat 2009: 80) olan bu durum kadın açısından kayıp arzuların şölenidir. Aslında bu şölen kısmen bastırılır, kısmen genitalin egemenliği altında toplanır, kısmen de yüceltilir. Hazların ve arzuların şöleni olduğu kadar endişelerin ve savunmaların da şölenidir. Hecker'a (2009: 59) göre bu durum emziren annenin kendisini bir çatışmanın ortasında bulması ile açıklanabilir. Yazara göre erojen bir bölge olarak meme artık yeni doğanın hizmetindedir. Hem annelik imgesinin doruk noktasını hem de bebeğin emmesiyle uyarılan cinsel ve ensestüel duyguları içeren bu durumla kadın nasıl başa çıkacaktır? Öznel yaşantıları anneyi aynı zamanda uyanmış olan annesel ve bedensel cinsel duygulara ruhsal bir çözüm bulmaya zorlar. Dışardan emziren anne kültürel olarak cinselliksiz Meryem gibi bir figür olarak görülür. Bu durumun annenin öznel yaşantısı üzerinde bir etkisi vardır. Badinter'a göre (2015: 108-109) kadını cinsellikten uzaklaştıran köklü değişiklikler bu etkinin en temel yansımasıdır. Çocuk çiftin hayatında hakiki bir devrim gerçekleştirir. Parman'a göre (2007a: 47) çift olmaktan üçe geçiş söz konusudur ve ötekiyle bir olmak, birleşmek, ona yapışmak, aynı olmak düşlemleri bir kez daha hüsrarla sonuçlanacak; birleşmelerinin ürünü, onları ayıracaktır. Emziren anne arzu duyar ama kendisini seyreden baba için artık arzu nesnesi olmayabilir. Anne aşkı gözden çıkarır ve birlikte olduğu erkekle ilişkisini tehlikeye atar. Neticede aşık bir çiftte hiçbir şey anne baba olmak kadar ters düşemez (Badinter 2015: 108-109).

Bu dönem başka bir sorunu daha tetiklemektedir. Abrevaya'ya (2007: 31) göre kadının anneliği ile kadınsılığı birlikte yaşaması çatışma ve gerginlik kaynağıdır. Haber (2009: 73) ilgili çalışmasında bir kadının hamilelik dönemi, bir çocuğun doğumu, ona bakma ve onu besleme gibi önemli yaşantılar sırasında bile kadın olarak kaldığına değinmektedir. Çocuksu cinselliğiyle bağlantılı bilinçdışı düşlemlerin de nitelendirdiği libidina, erotik kadınsılığı bir çocuğun doğumuyla

canlanır. Annenin bebeğinden uzaklaşmasını mümkün kılan babaya (erkeğe) duyduğu arzusun geri dönüşüdür. Parman'a göre (2007b: 20) bu durum "*aşık kadının sansürü*"dür. Annenin çocuğuna bedensel bakım sunarken düşlemsel dünyasında kendi aşk yaşamına dönmesi ve çocukla arasına belli mesafe koyması anlamına gelmektedir. Annenin kendi aşk yaşamını düşlemlemesi hem çocuğun ruhsallığı için bir uyarı kalkını işlevi görür hem de çocuğunun bedenine verdiği annesel bakım sırasında kendisinde uyanan cinsel duyumlarını sansür etmesini sağlar. Haber (2009: 75) ilgili makalesinde bu durumun kadının bebeğiyle ilgili endişelerini de dengelediğini belirtmektedir. Böyle bir tutum sadece çocuk için yeterince iyi bir annelik sağlamaya değil, kendisine de katkıda bulunur. Annenin zihninde bir erkeğin varlığı sadece bebek için değil annenin bebeği ile ilgili endişelerini yaşantılarken bile kadın kalabilmesi için elzemdir. Annenin yaşamında bir erkeğin yeniden yer alması, onun sosyal, profesyonel, kişisel ilgilerini de temsil eder ki bunlar da onun bir kadın olarak olumlanmasını oluşturur (Haber 2009: 75).

3. Sevgi, Nefret ve Ninniler

3.1. Winnicott: Karşı Aktarımda Nefret: Keser'e göre (2007: 35) anneliğin öyküsü aşkın ve arzusun öyküsüdür. Julia Kristeva (Küey 2007: 44) çocuğun doğumunun anneyi oldukça sıra dışı bir deneyimin labirentine ittiğini düşünür. Bu labirentteki sevgiyi şöyle tanımlar.

"bir başkasına duyulan sevgi. Kendi için, kendiyle özdeş bir varlık için duyulan sevgiye benzemeyen hatta öznenin (aşk ya da cinsellik duygusuyla) bütünleştiği bir öteki için duyulan bir sevgiye hiç benzemeyen bir sevgi."

Winnicott annenin gebeliğinden itibaren ve doğumu izleyen ilk haftalarda bebeğine olan bu aşırı duyarlılığını "*birincil annelik tasası*" olarak adlandırır. Anne bebeğine bakabilmek için aşırı bir duyarlılığa erişir (Abrevaya 2007: 23, Habip 2011: 207). Bu dönemde anne içgüdüsel olarak bebeğiyle özdeşleşir ve böylece çocuğun hem bedensel hem duygusal gereksinimlerini karşılar ve ona benliğini geliştirme ve bütünleştirme olanağını sunar (Parman 2007a: 18).

Parat'a göre (2009: 86) annenin emzirdiği ve baktığı bebeğine olan aşkı, derinliğe sahiptir. Bu aşk tümüyle doyum veren bir aşk ilişkisi niteliğindedir. Tüm ruhsal arzuları karşıladığı gibi tüm bedensel ihtiyaçları da karşılar. Bu aşk insanoğlunun erişebileceği mutluluk biçimlerinden birini temsil ediyorsa da uzun zamandır bastırılan ve sapkın olarak adlandırılması gereken arzu hareketlerine de doyum sağlamasına hiçbir şekilde engel değildir. Deutseh'a göre (Küey 2007: 45-46) annenin bu durumu, bebeğe yönelik hayranlık duygularının ortaya çıktığı doğumun son anıyla ilgilidir. Ayrılığa tepki çocuğun yeniden keşfedilmesi ile giderilmeye çalışılır. Çocuğu onun için herşeyden önce kendi eseridir.

Beauvoir (2010: 147) annenin çocuğuna seslenirken aşığın kullandığı sözcükleri kullandığını belirtmektedir. Onun gibi mülkiyet sıfatı ağzından düşmez, sahip oluştta aynı yöntemlere başvurur; öpmek, okşamak, çocuğu sıkı sıkı göğsüne bastırmak gibi. Parman (2007b: 19) kadının bebeğine duyduğu aşkı "annelik aşk" olarak ifade etmektedir. Yazar bu fikre örnek olarak aşağıdaki dizeleri göstermektedir.

Minik aşığım benim

Annenin kocaman yatağındaşın işte

Kucaklayıp öpebilirim artık seni

Tartabilirim o güzel geleceğini

Günaydın minicik heykelim benim

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 11/ 18 Fall 2016

Çırlıçiplak etten, kandan ve sevinçten yoğrulmuş**İkiz kardeşim, heyecanım....**

Julia Kristeva (Abrevaya 2007:23-24, Parman 2007a: 19)) annelik tutkusunun çocuğa yönelik aşk kadar nefreti, derin bağlılık kadar onu uzaklaştırma gerekliliğini de yüreğinde barındırdığını vurgular. Bu anlamda annelik başından beri olumsuz da içinde taşımaktadır. Yazara göre her türlü aşk ilişkisine olduğu gibi burada da bir çift değerlilik söz konusudur. Başka bir ifadeyle bu tutkuda aşk ile nefret biraradadır. Çünkü sevgi ve nefretin kökenleri aynı kaynaktan beslenirler. Sevgi dile gelir ve gösterilmeye çalışılırken nefret gizlenir. Nefretin gizlenmesinin arka planında korku vardır ve bu maskelenmek zorundadır (Evren, www.insanokur.org). Benzer şekilde İkiz de (2007: 64) hamilelik döneminde annelik öncesi tarihin canlanmasıyla birlikte aşk ve sevginin yanı sıra suçluluk, rekabet, nefret gibi çeşitli duygulanımların ortaya çıktığı tezini savunmaktadır. Yazara göre bu süreç içerdği dürtülerle bir anlamda bilinçdışının en etkin olduğu andır. Ve bebek doğduğu andan itibaren varlığı ile anneden fiziksel ve psikolojik olarak devasa taleplerde bulunur ve bu da annede nefret duyguları uyanmasına neden olur.

Seni büyütemedim**Senden heveslik alamadım****Nennileyip büyütemedim****Ala beşiklere beleyemedim****Seni çimenlere yürütemedim****Nenni yavrum nenni****Anasız kızım nenni (Kemal 2005)****Bebeğim kocaman, onu tutamam****Ninniler söylerim, hiç uyutamam****Oynayıp gülüyor, bizi süzüyor****Mamasını yemiyor, beni üzüyor****Evcilik oynarken bana eş olur****Hem anne hem baba hem kardeş olur****Oynayıp gülüyor, bizi süzüyor****Mamasını yemiyor, beni üzüyor****<http://www.edebiyatfakultesi.com/ninniler.htm>**

Winnicott (1994) ilgili makalesinde, bebeğin anneden nefret etmeden ve bebek annenin ondan nefret ettiğini bilmeden önce, annenin bebekten nefret ettiği tezini savunmaktadır. Yazara göre bir annenin bebeğinden nefret etmesini yaratan gerekçeler şu şekilde sıralanabilir (Winnicott 1994: 355):

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 11/ 18 Fall 2016

1. Bebek onun kendi (zihinsel) gebeliği değildir.
2. Bebek çocukluk oyunlarından biri, babanın çocuğu, kardeşin çocuğu, vs. değildir.
3. Bebek sihirle üretilmemiştir.
4. Bebek hamilelikte ve doğumda onun vücudu için bir tehlikedir.
5. Bebek özel yaşamına bir müdahaledir, ilgileri için bir tehlikedir.
6. Az veya çok bir anne kendi annesinin bir bebek talep ettiğini hisseder, böylece bebeği anneyi susturmak için üretilmiştir.
7. Bebek göğüs uçlarını emerken bile acıtır, ki daha önce bu etkinlik çiğnemekten oluşmaktaydı.
8. Bebek acımasızdır, ona çok kötü, bir ücretsiz hizmetçi, bir köle gibi davranır.
9. Onu, dışkılarıyla falan, her halükarda başlangıçta, kendi ile ilgili kuşkuları olsa bile sevmek zorundadır.
10. Bebek onun canını acıtmaya çalışır, sürekli onu ısırır, bunlar hep sevgidendir.
11. Bebek sürekli onun hakkında hayal kırıklığı duyar.
12. Heyecanlı sevgisi göstermelidir, istediğini elde edince onu portakal kabuğu gibi bir kenara atar.
13. Bebek başta mutlak hakimiyet kurmak zorundadır, tesadüflerden korunmalı ve yaşam bebeğin hızında ilerlemeli ve bu sürekli olarak annesinin işi olmalıdır. Örneğin, onu kucağında tutarken kaygılı olamaz, vs.
14. Başta bebek onun ne yaptığını ve onun için neler feda ettiğini bilmez. Özellikle onun nefretine izin veremez.
15. Şüphelidir, onun verdiği güzel yiyecekleri reddeder, kendinden şüphelenmesine neden olur, ama teyzesi ne verirse yer.
16. Bebekle korkunç bir sabah geçirdikten sonra dışarı çıkar, ve bebek “Aman ne tatlı!” diyen bir yabancıya gülümser.
17. Başlangıçta gerekenleri yapmazsa sonsuza kadar bunun bedelini ona ödeteceğini bilir.
18. Anneyi heyecanlandırır ama sinirlerini de bozar – onu yememelidir veya onunla seks için değiştirmemelidir.

E Çeker e çeker

Kuyulardan su çeker

Benim yavrum büyüyünce kadar

Zavallı annesi ne çeker

Karga seni tutarım

Kanadını yolarım

Yelpazeler yaparım

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 11/ 18 Fall 2016

Hanımlara satarım

Uyuyacak yavrum ninni

Büyüyecek yavrum ninni

Ninni benim yavruma ninni (Kemal; 2005: 10)

Babasının adı şişman

Anası getirdiğine pişman!

Cümle alem yavruma düşman

Düşmanların gözü kör olsun ninni! (Kemal; 2005: 54)

Elmalı'dan çıktım yayan,

Bebek oy amman aman amman bebek oy!..

Dayan hey dizlerim dayan,

Nenni, nenni, nenni bebek oy!..

Emmim atlı dayım yayan,

Bebek oy amman amman amman bebek oy!..

Nakarat

Bebek beni del'eyledi,

Nenni, nenni, bebek oy!..

Bir kötüye kul eyledi,

Nenni, nenni, nenni bebek oy!..

Yaktı yaktı kül eyledi,

Nenni, nenni, nenni bebek oy!..

Havada kuzgunlar dolaşır,

Kargalar üleşi bölüşür,

Kara haber yetişir

Bebek beni del eyledi (Ünver; 2009: 8)

Ninni de ninni demekten

Ben kesildim yemekten

Hastayım annem yürekten

Doktor gelsin frekten

Ninni benim yavruma ninni

Ninni benim kuzuma ninni

(<http://www.bilgicik.com/yazi/ninniler/>)

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 11/ 18 Fall 2016

Evlerinin önü çiçek

Orak getirin biçek

Bebek öldü kefen biçek

Bebek ninni ninni (Kemal; 2005: 44)

Elma attım yuvarlandı

Ninni yavrum ninni

Gitti beşiğe dayandı

Ninni yavrum ninni

Beşiğin ipi kırıldı

Ninni yavrum ninni

Beşikte yavrum uyandı

Yavrum ninni (Kemal; 2005: 77)

Bebeğin beşiği camdan,

Irgaladım düştü yandan,

Bey babası gelir Şam'dan...

Nenni bebeğim nenniiii!

Yük dibinde yerin yaptım,

Sesim ile sabah ettim,

Bebeğin yanında yattım

Nenni bebeğim nenniiii!

Derede kurtlar uluşur,

Bebeği kurt-kuş bölüşür,

Derdim bilmeyen gülüflür...

Nenni bebeğim nenniiii!

Bebek beni dal eyledi,

Yaktı beni kül eyledi,

Her kapıya kul eyledi...

Nenni bebeğim nenniiii!

(Ünver; 2009: 20)

*Çıktım yayan,
Di gel bu dertlere dayan,
Bebeğim uyu da uyan!
Nenni, nenni, nenni, bebeğe!..
Bebeğin beşiği çamdan,
Yuvarlandı düştü damdan,
Beybabası gelir Şam'dan...
Nenni, nenni, nenni, bebeğe!..
Bebeğin beşiği bakır,
Yerinden kalkmıyor ağır,
Ben sallarım tıkr tıkr. (Ünver 2009: 24)*

Yazarın makalesinde ayrıntısına yer verdiği nefret duygusu yıkıcı bir özelliğe sahip değildir. Annenin çocuğuna hissettiği nefret duygusunu Bollas "nefreti sevmek" (Şaşıoğlu, miraysasioglu.com) olarak isimlendirmektedir. Bu nefret zarar verme amacıyla olan bir duygu değildir. Aksine nesneyi ve ilişkiyi muhafaza etmek için hissedilen bir duygudur. Kişi ya kendisi nefret eder ya da karşısındakinin ondan nefret etmesi için uğraşır. Neticede, tutkulu beraberliğin ancak nefret ile mümkün olduğuna inanır. Yani bu bakışa göre nefret aşkın zıttı değil bir türevidir. Kişi öteki tarafından görülmemek, farkedilmemek korkusu ile hareket etmektedir. Nefret yoluyla uzaklaşmak değil aslında yakınlaşmak istemektedir. Hasanoğlu'na göre (2011) seven insan nefret etmeyi göze almalıdır. Aşk gibi yoğun duygular insanın maskesini, gardını düşürür ve bütün darbelere açık kılar. Nefret hissi ayrılma fikrini insan ruhunda olgunlaştırır. Ayrılık duygusu bir gerçeklik olarak algılanır ve dehşet duygusu hemen ortaya çıkar. Nefret diye algılanan duygu kendini koruma refleksidir aslında. Nefret bu anlamda yok sayılma duygusuyla başa çıkmak için koyulan mesafenin adıdır sadece. Sevdiğimizi içimize sokmak istememiz kadar onu bir daha görmek istememek de sevginin doğasına aittir ve bu yönüyle normaldir.

Winnicott bu makalenin de esin kaynağı olan ilgili çalışmasında (1994: 356) annenin hiçbirşey yapmaksızın bebeğinden nefret etmesini tolere edebilmelidir tezini savunmaktadır. Yazara göre çocuğu tarafından canı yakılan anne uygun bir şekilde nefret edemezse mazoşizme düşmek zorundadır ve bu da kadınlarda doğal mazoşizm gibi yanlış bir teoremin doğmasına neden olur. Erdem'e göre (2015: 198) anne bebeğinden nefret edebilmeli ama bunu ona söz ya da davranışla boca etmemeye de tahammül edebilmelidir. Çiftdeğerli duyguların (sevgi ve nefret) ilişki içinde bir yer bulabilmesinde anne bebeğin imdadına tekerlemeler, ninniler, masal ve oyunlar yetişir.

Sallan bebeğim, tepesinde ağacın

Rüzgar esecek, beşik gidip gelecek

Dal kırılınca beşik düşecek

Dibine düşecek bebek, beşik ve her şey ağacın

Tüm ninniler annenin hayatından izler taşımaktadır. Hem yaşanan önemli olaylar hem de annenin ninni söyleme anında fiziksel durumu ve buna bağlı duygusal durumu ninninin konusunu, işlevini ve yapısını belirlemektedir (Cansız Çek, 2011: 65). Kadınların dünyası, yaşadığı olaylar,

çocuğa karşı beslediği duygular bu anlamda ninnilerin oluşumunda etkili olmaktadır. Ninnilerde dilekler kadar annenin hayal kırıklığı, korkuları, yalnızlığı, özlemleri, beklentileri kısacası psikolojik durumu dile getirilmektedir (Çıblak Çoşkun; 2013: 503). Sonuçta ninniler, anne için bir nevi psikolojik tedavidir (Duman; 2016: 319). Winnicott'a göre (1994: 356) bu ninni duygusal bir ninni değildir. Kadın doğum sembolizmi ile sözcüklerinde nefret ifade ettiğini bilmeksizin keyif yapmaktadır. Ninniler, oyun ya da masallar yıkıcı saldırgan dürtüleri serbest bırakmaya davetiye çıkarır. Bu oyun ortamının saldırganlığı dönüştürücü niteliğini Erdem'e göre (2015: 198) bu ninnide görmek mümkündür.

Sonuç Yerine...

Çocuk ana rahmine düştüğü anda başlayan bir süreçtir annelik. Bu süreç hem bir zenginlik hem bir sakatlanmadır kadın için. Bu yeni varlığın kadını doğrulaması ve ona gurur hissettirmesi anlamında bir zenginlik iken, kadını sömüren bir varlık olması nedeniyle sakatlanmadır kadın nezdinde. Kazanım ve kayıpların birlikte ele alındığı bu süreç kadını bir yönüyle de hiçleştirmektedir. İki duygu halinin tam ortasında kalan kadın farklı duyguların da devreye girmesi ile dengede kalma mücadelesi vermektedir bir anlamda.

Hamilelik ve sonrası kadın açısından yeni bir devrin başlangıcı gibidir. Erginlik dönemini tamamlayan kadın kendini dünyaya getirenin yerini alarak rol değişimi yaşamaktadır. Öte yandan son kuşak olmaktan da bir vazgeçişir. Bir dönemin kuşağı olmaktan yeni bir kuşağın üyeliğine doğru bir yolculuktur. Bu dönem aynı zamanda kadının kendisiyle olan mahrem karşılaşmasının da yaşandığı ender zamanlardandır. Endişe, çatışma, korku ve kaygıların zihni en çok bulandırdığı bir dönemdir. Bu duyguları tetikleyen birkaç neden bulunmaktadır. İlk olarak gebelikle birlikte değişen beden ona değil fetüse aittir ve onun hizmetindedir. Bu adanmışlık duygusunun getirdiği aşırı duygular ile zihnindeki pek çok düşünce kadını zorlamaktadır. Şöyle ki kadın açısından özellikle de eksik bir çocuk dünyaya getirme kaygısı en korkulu olanlarındandır. Kadın bu durumu, bir günahın alameti gibi algılayabilmektedir. Bu yeni dönemle birlikte yeni bir hayatın da zemini oluşmaktadır. Rahibe benzeri bir hayat başlamaktadır kadın için. Süreç içinde kadın aşk yaşamına dönme ve çocuğuna belli bir mesafe koyma ihtiyacı hissedebilir. Bütün bu yaşananların toplamına bağlı olarak diyebiliriz ki kadının yükü sadece karnındaki yük değildir. Neticede bu değişimlerin toplamı kadında duygusal taşmalara zemin hazırlamaktadır.

Kadın için doğumun son anı bebeğine olan hayranlık duygusuna geçit vermektedir. Ayrılığa olan tepki bebeğin yeniden keşfedilmesi ile giderilmeye çalışılır. Doğumla birlikte ilk haftalardan itibaren bebeğine yönelik aşırı bir duyarlılık sergiler. Bebeğinin tüm gereksinimlerini karşılayabilmek için içgüdüsel olarak bebeğiyle özdeşleşir. Bütün bu duygular, aslında bebeğine hissettiği aşkın yansımalarıdır. Öyle ki kadın çocuğuna aşığına kullandığı sıfatları kullanır. “Annesel Aşk” olarak ifade edilen bu ilişkide, her türlü aşk ilişkisinde olduğu gibi çift değerlilik söz konusudur. Her ikisi de aynı kaynaktan beslenen aşk ile nefret bir aradadır.

Bu aşk ilişkisinde nefret gizlenir, bazen de yok sayılır. Çünkü korku vardır ve maskelenmek zorundadır. Ve bebeğin doğumuyla birlikte fiziksel ve psikolojik taleplerle boğuşan kadın da nefret duygularının uyanması olasıdır. Bu makalenin de çıkış noktasını oluşturan Winnicott'un Karşı Aktarımda Nefret makalesinde dile getirilen bütün argümanlar yıkıcı bir nefretin anlatımı değildir. Bu duygu kadın açısından bir tür bir savunma mekanizmasıdır. Kadın açısından ilişkiyi muhafaza etmek için hissedilen bir duygudur. Nefret diye algılanan duygu kendini koruma refleksidir aslında. Bastırılan bir duygu olan nefret çoğu kez zıttı olan sevgi ile telafi edilme yoluna gidilir. Kadın belki de bir çocuğun hayattaki en yakını olmak gerçeğinin verdiği sorumluluk duygusundan ürkmektedir. Anne olmak adanmak demektir. Her daim vazgeçmek, başkası için var olmak demektir. Ayrıca kadın açısından annelik öncesi tarihin canlanması söz konusudur. Kadın her açıdan bir rol değişimine

uğramaktadır. Değişen bedeni yeni bir göreve hizmet edecektir. Kadınlık annelik ikileminde annelik ağır basmakta, zihni bu yeni role adapte olma mücadelesi vermektedir. Öte yandan hamilelik deneyimi kadına yaşam ve ölüm kavramlarını hatırlatır. Kadın korkuyu ve de ölümü belki de hiç bu kadar yakın hissetmemiştir. Winnicott ilgili çalışmasında annenin hiçbir şey yapmaksızın bebeğinden nefret etmesini tolere edebilmelidir tezini savunmaktadır. Yazara göre çocuğu tarafından canı yakılan anne uygun bir şekilde nefret edemezse mazoşizme düşmek zorundadır ve bu da kadınlarda doğal mazoşizm gibi yanlış bir teorinin doğmasına neden olur. Anne bebeğinden nefret edebilmeli ama bunu ona söz ya da davranışla boca etmemeye de tahammül edebilmelidir. Çiftdeğerli duyguların (sevgi ve nefret) ilişki içinde bir yer bulabilmesinde anne bebeğin imdadına tekerlemeler, ninniler, masal ve oyunlar yetişir.

KAYNAKÇA

- Abrevaya, Elda (2007). "Annelik ve Kadınlık", Psikianaliz Yazıları, Sayı: 14, Bağlam Yayınları, 23-33.
- Abrevaya, Elda (2014). "Yüceltme Olarak Annelik", *Cogito Annelik Sayısı*, Sayı:81, 201-207, 2015.
- Altınmakas, Burcu. "Anne Olmaktan Korkmak Üzerine "Kevin Hakkında Konuşmalıyız", Sayı: 16, Sinema&Psikoloji E-Dergi, 20-24.
- Arslan, Hediye, Gürkan, Can Özlem, Ekşi, Zübeyde, Yiğit, Feride Engin (2006). "Doğum Sonrası Depresyonun Annelik Yaşamına Etkileri", *Aile ve Toplum Eğitim, Kültür, Araştırma Dergisi*, Yıl: 8, Cilt: 3, 71-79.
- Badinter, Elisabeth (2015). *Kadınlık mı Annelik mi*, Çeviren: Ayşen Ekmekçi, İletişim Yayınları, İstanbul.
- Barutçu, Atilla (2014). "Annelik, Cinsellik, Beden, Master of Sex Dizisi Üzerinden 1950'ler Amerikası Kadınlık Hallerine Bakış", *İlef Dergisi*, Sonbahar Sayısı, 1 (2), 37-57.
- Beauvoir, Simone (2010). *Kadın "İkinci Cins" Evlilik Çağı*, 8. basım, Çev: Bertan Onaran, Payel Yayınları, İstanbul.
- Cansız Çek, Songül (2011). "Ninnilere Bağlam Merkezli Yaklaşım", *Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic* Volume 6/4 Fall 2011, p.61-75, TURKEY.
- Çoşkun Çıblak, Nilgün (2013). "Türk Ninnilerine İşlevsel Yaklaşım", *Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic* volume 8/4 Spring 2013, p. 499-513, ANKARA-TURKEY
- Çeler, Zafer (2012). "Annenin Serüveni: Kadının Anne Olarak Toplumsal Kurgulanışı", *Doğu Batı, Toplumsal Cinsiyet I*, Sayı:63, 165-181.
- Duman, Gül Banu (2016). "Kırgız Ninnilerinde Kültürel Artalan Dil Hususiyetleri", *Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic* Volume 11/4 Winter 2016, p. 315-328 DOI Number: <http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.9132> ISSN: 1308-2140, Ankara-Turkey.
- Erdem, Nilüfer (2015). "Annelik ve Oyun", *Cogito Annelik Sayısı*, Sayı:81, 192-199.
- Firestone, Shulamith (1993). *Cinselliğin Diyalektiği*, Çev: Yurdanur Salman, 2. Basım, Payel Yayınları, İstanbul.

- Haber, Jacqueline Godfrınd, Anat Palgi. "Hecker'in Sunumuna İlişkin Tartışma Metni ", *Psikianaliz Yazıları*, Sayı: 19, Bağlam Yayınları, 67-76.
- Habip, Bella (2011). "Özgürlük Arayışına Adanmış Psikanalitik Bir Yaşam Donald Woods Winnicott: Düşüncesi ve Pratiği ", *Doğu Batı* (İç), Sayı:56, Psikanaliz Dersleri, 197-213.
- Hecker, Anat Palgi (2009). "Özne Olarak Anne/Öteki Psikanalitik Kuramda Bir Eksik ", Çeviren: Peykan Gökarp, *Psikanaliz Yazıları*, Sayı: 19, Bağlam Yayınları, 53-66.
- İkiz, Tevfika Tunaboğlu (2007). "Anne Ol(a)mama", *Psikanaliz Yazıları*, Sayı: 14, Bağlam Yayınları, 61-68.
- Kemal, Ali (2005). *Türk Ninnilerinden Seçmeler*, Parıltı Yayıncılık, İstanbul.
- Keser, Vehbi (2007). "Anneliğe Dair", *Psikanaliz Yazıları*, Sayı: 14, Bağlam Yayınları, 35-41.
- Küey, Ayça Gürdal (2007). "Emziren Anne", *Psikanaliz Yazıları*, Sayı: 14, Bağlam Yayınları, 43-48.
- Kuşu, Nesim ve Akyüz, Gamze (2011). "Gebelikte Ruhsal Durum ", *C.Ü. Tıp Fakültesi Dergisi*, 23 (1), 61-64.
- Parat, Helene. "Annesel Erotik ve Çatışmaları ", Çev: Neslihan Zabcı, *Psikanaliz Yazıları*, Sayı: 19, Bağlam Yayınları, 77-98.
- Parman, Talat (2007a). "Merhaba Bebek, Merhaba Anne, Bireyin Doğumu ve Adlandırma", *Psikanaliz Yazıları*, Sayı: 15, Bağlam Yayınları, 43-56.
- Parman, Talat (2007b). "Annelik Üzerine: Bir Psikanalitik Sözlük Denemesi ", *Psikanaliz Yazıları*, Sayı: 14, Bağlam Yayınları, 15-22.
- Pragier, Sylvie Faure (2009). "Kadında Çocuk İsteği Yalnızca Eksik Olan Penisin Bir İkamesi midir?," Çev: Zehra Karaburçak, *Psikanaliz Yazıları*, Sayı: 19, Bağlam Yayınları, 23-34.
- Seçer, Zarife Şahi (2009). "Anne-Baba-Çocuk İlişkisi", *İnsan İlişkileri ve İletişim* (İç), Editör/Yazar: Adem Solak, Hegem Yayınları, Ankara.
- Solmuş, Tarık (2012). *Kadınlık ve Annelik Psikolojisi*, Nobel Yayınları, Ankara.
- Türkiye'de Ebeveynlik-Bilge Selçuk ile Söyleşi, *Cogito Annelik Sayısı*, Sayı: 81, 108-116.
- Ünver, Oral (2009). *Türk Ninnilerinden Seçmeler*, Bilgecan yayınevi, İstanbul.
- Vural, Elif E. Akşit (2013). "Annelik, Feminizm, Tarih ", *Doğu Batı Toplumsal Cinsiyet II*, Sayı:64, 181-200.
- Winnicott, D.W (1994). "Hate in the Counter-Transference", *Journal of Psychotherapy Practice and Research*, Cilt: 3, Sayı: 4, 348-356.

İNTERNET KAYNAKLARI

- Evren, Nejd. "Sevgi ve Nefrete İlişkin", <http://www.insanokur.org/sevgi-ve-nefrete-iliskin-nejdet-evren/>, Erişim Tarihi: 28.12.2015.
- Hasanoğlu, Alper. "Aşk ve Nefret", <http://www.radikal.com.tr/yazarlar/alper-hasanoglu/ask-ve-nefret-1062213/>, 2011.
- Hasanoğlu, Alper. "Annelik mi Kadınlık mı? Üçüncü Kısım",

<http://www.radikal.com.tr/yazarlar/alper-hasanoglu/annelik-mi-kadinlik-mi-ucuncu-kisim-1445041/> , 2015.

Şaşıoğlu, Miray. "İnsan Kendinden Nasıl Kurtulur? Bir Kucaklaşma," <http://miraysasioglu.com/2012/12/05/insan-kendinden-nasil-kurtulur-bir-kucaklasma/>, Erişim Tarihi: 28.12.2015

<http://www.edebiyatfakultesi.com/ninniler.htm>, Erişim Tarihi: 25.12.2015

Citation Information/Kaynakça Bilgisi

Karakuş Öztürk, H. (2016). "Ninnilere Gizlenen Duygular Sevgi Nefret İkileminde Annelik / Emotions Hidden in Lullabies Motherhoodİn Love-Hate Dilemma", *TURKISH STUDIES - International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, ISSN: 1308-2140, Volume 11/18 Fall 2016, ANKARA/TURKEY, www.turkishstudies.net, DOI Number: <http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.9900>, p. 95-112.